



Vlaams
Parlement

ingediend op **376** (2014-2015) – Nr. 1
26 mei 2015 (2014-2015)

Voorstel van resolutie

van Chris Janssens, Tom Van Grieken,
Stefaan Sintobin, Guy D'haeseleer,
Anke Van dermeersch en Barbara Bonte

betreffende de aanpak
van de islamitische radicalisering
in onze samenleving

TOELICHTING

Inleiding

De voorbije jaren vielen in Europa heel wat doden te betreuren van islamitische terreuraanslagen. Dit jaar in januari vonden er aanslagen plaats in Parijs (op de redactie van het satirische blad Charlie Hebdo en in een joodse winkel) met twaalf doden tot gevolg. In februari vonden er aanslagen plaats in Kopenhagen (op een bijeenkomst over vrije meningsuiting en in een synagoge), waarbij twee doden vielen. Vorig jaar vond een door moslimfundamentalisme geïnspireerde aanslag plaats in het Joods Museum in Brussel, waarbij vier mensen werden gedood. In 2012 vond er in Zuid-Frankrijk een drietal schietpartijen plaats, waarbij zeven personen om het leven kwamen. In 2005 vonden er in Londen bomaanslagen plaats op drie metro's en een bus, waarbij 52 mensen werden gedood en 700 mensen werden verwond. In 2004 werden 191 mensen vermoord en 1400 verwond bij aanslagen op treinen in Madrid. Deze bloedige aanslagen zijn slechts het topje van de ijsberg van gepland islamgeweld. Hoeveel aanslagen er door veiligheidsdiensten verijdeld werden en hoeveel mensen zo gered werden, zullen we nooit weten.

Onze huidige Europese beschaving is met bloed, zweet en tranen opgebouwd. Europa heeft enorme prestaties neergezet op elk gebied van het menselijk handelen, onder meer op filosofisch, intellectueel, wetenschappelijk, technisch, juridisch, humanitair en artistiek gebied. Nooit eerder was er zoveel vrijheid en werden de mensen zozeer beschermd tegen de willekeur van de overheid. Mensen hebben in onze samenleving vrijheid van meningsuiting en kunnen vrijelijk de godsdienst beleven die ze willen. Man en vrouw zijn in onze beschaving gelijkwaardig. Geen enkele beschaving bracht bovendien ooit zoveel materiële welvaart.

Door een bijna misdadig opengrenzenbeleid werd samen met vele honderdduizenden niet-Europese immigranten ook een religie in Europa geïmporteerd, de islam, waarvan vele basisprincipes haaks staan op de essentie van onze Europese beschaving. Meer dan een persoonlijke religie is de islam een politiek, juridisch en filosofisch systeem met een religieus kantje dat zich vooral laat kenmerken door de afwezigheid van debat, door intolerantie en door intellectuele kaalheid. Feit is dat de islam in Europa vele miljoenen en in Vlaanderen honderdduizenden mensen in zijn greep houdt.

Door de afwezigheid van enige kritische ingesteldheid van het besturende politieke establishment ten aanzien van de islam en een algehele politiek correcte blindheid ter zake, weet men niet en wil men niet weten hoe groot de invloed van de islam is op de hier verblijvende moslims, welke radicale ideeën gepredikt worden door de vertegenwoordigers van de islam in Vlaanderen, welke radicale ideeën er leven in de in Vlaanderen levende moslimgemeenschappen en hoezeer de islam de integratie van de immigranten in onze samenleving verhindert.

Islam en geweld

Niet alle moslims in Vlaanderen zijn fundamentalistisch. Binnen de moslimgemeenschap in Vlaanderen leven er evenwel ideeën die gepredikt worden door vertegenwoordigers van de islam die niet stroken met onze Europese opvattingen over vrijheden en mensenrechten. Een beperkt deel van de moslimgemeenschap, namelijk de salafisten, tracht te leven volgens de leefregels van de 'zuivere islam'. Binnen de groep van de salafisten is er een groep jihadisten die van oordeel is dat het islamitisch principe van de jihad hen verplicht geweld te gebruiken in naam van de islam: tegen islamcritici, tegen ongelovigen, tegen afvalligen of tegen moslims die zondigen tegen bepaalde voorschriften van de islam.

Na elke islamitische aanslag haasten politici zich om te benadrukken dat de islam een religie van vrede is en dat de terroristen van Al Qaida, Islamitische Staat (IS) of andere moslimterreurgroepen de islam 'misbruiken' of 'gekaapt' hebben. Op die manier wordt de islam ontheven van elke verantwoordelijkheid voor de aanslagen. Wie beweert dat de islam niets te maken heeft met de extreme geweldplegingen, misleidt de bevolking echter of is zelf misleid.

De Koran is immers duidelijk: moslims hebben de religieuze plicht een heilige oorlog, de jihad, te voeren tegen ongelovigen. De jihad is een van de meest elementaire plichten voor moslims. Volgens de islam behoort heel de wereld aan Allah. Een deel van die wereld is reeds islamitisch bezit, de rest moet nog veroverd worden. De Koran is een vrijgeleide voor moslims om ongelovigen te bestrijden. Het merendeel van de moslims interpreteert de Koran niet letterlijk, maar dat doet niets af van het feit dat de islam vanaf zijn ontstaan altijd de bedoeling had om desnoods met geweld te heersen en te overheersen.

De Nederlandse, in Egypte geboren, schrijfster Nahed Selim, zelf een liberale moslima, zegt in een interview met de Nederlandse krant Trouw: "In de Koran staan instructies voor de gelovigen om de ongelovigen af te slachten. De meeste moslims vinden dat te ver gaan. Ze weigeren deze voorschriften uit te voeren. Mij lijkt het dat zij verstandiger zijn dan hun heilige teksten. Maar stel dat er iemand is die om welke reden dan ook deze bevelen serieus neemt en ernaar gaat handelen. Is hij dan extreem of is zijn heilige tekst dat?" ([http://www.trouw.nl/tr/nl/4324/Nieuws/article/detail/1235353/2008/04/05/Islamisering-is-allang-binnengesloten.dhtml?cw_agreed=1](http://www.trouw.nl/tr/nl/4324/Nieuws/article/detail/1235353/2008/04/05/Islamisering-is-allang-binnengeslopen.dhtml?cw_agreed=1)).

Geen enkel geschrift van een andere godsdienst zet op dezelfde manier gelovigen aan om mensen van een andere religie tot de dood te bekampen als de islamitische religieuze teksten. Weliswaar bevat ook de Bijbel enkele minder vriendelijke passages die de oorlogshandelingen van de joden tegenover andere volkeren betreffen. Geen enkele christen haalt het echter in zijn hoofd om deze passages letterlijk te interpreteren als aanzetten tot haat tegenover niet-christenen. Eeuwen van interpretatie hebben daar immers voor gezorgd. Binnen de islam is dit niet het geval. Binnen de islam worden gewelddadige verzen vandaag de dag nog steeds letterlijk genomen. De Koran is immers Allahs letterlijke woord, dat niet voor interpretatie vatbaar is.

Phillip Blond (docent Filosofie en Godsdienstwetenschappen aan het St. Martin's College in Lancaster) en Adrian Pabst (Institute for European and International Studies) schreven in een vrije tribune in The International Herald Tribune: "De aard van de terroristische dreiging is ondubbelzinnig islamitisch. Het is niet zozeer een afwijking van de islamitische tradities, maar een beroep erop. (...) Wat betreft de klassieke islam: de vaak geciteerde opmerking dat islam een religie van vrede is, is foutief. (...) De islam was in zijn beginperiode nauw verbonden met de praktijk van door God goedgekeurde oorlogvoering en van dodelijk geweld tegen afvalligen en ongelovigen. (...) Bij zijn dood was de Profeet, Mohammed, een succesvol militair leider die een islamitische politieke eenheid had gecreëerd die zich later – door oorlog – over heel de bekende wereld verspreidde." (The International Herald Tribune, 28 juli 2005).

Voor het Europese establishment is het eenvoudig: elke moslim die niet actief betrokken is bij het voorbereiden van terroristische aanslagen of andere gewelddaden is in hun ogen een 'gematigde' moslim. Zo eenvoudig is het helaas niet. Gelukkig is slechts een minieme minderheid van de moslims actief in een terreurbeweging. Maar een veel groter aandeel van de moslims voert een andere jihad. Door vast te houden aan de moslimgedragsregels in een niet-islamitische samenleving, te eisen dat de samenleving waarin ze wonen, rekening houdt met de islamitische gedragsregels en door pogingen te ondernemen om niet-moslims te

bekeren, bewerkstelligen zij een geleidelijke islamisering van deze maatschappij. Op deze wijze voeren zij een soort culturele jihad, waarmee ook zij voldoen aan hun moslimplicht.

Gematigde moslims?

Het lijkt wel een dogma te zijn dat er nauwelijks radicale moslims te vinden zijn. Daarbij wordt vaak beweerd dat de islamitische regels met betrekking tot het doden van afvalligen, het voeren van de heilige oorlog, het verbod op vriendschappen met niet-moslims, het gewelddadig aanpakken van overspeligen en scheiding van vrouwen en mannen in het publieke leven slechts worden gedeeld door een onbeduidende minderheid van de moslims. De werkelijkheid is helaas anders.

Een vanuit mensenrechtenoogpunt gezien volstrekt onaanvaardbare leerstelling van de islam dat een moslimafvallige gedood moet worden, wordt bijvoorbeeld gedeeld door een significant deel van de moslims. En wat te denken van de hetze van de Moslimexecutieve tegen het in april 2010 door de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurde boerkaverbod? De Moslimexecutieve die het vertegenwoordigende orgaan is van de Belgische moslimgemeenschap, fulmineerde tegen het boerkaverbod waarin de executieve een aantasting zag van hun "fundamentele vrijheden", alsook de "afwijzing van hun eigenheid". Blijkbaar vindt de Moslimexecutieve de mensonwaardige boerka best prima en zelfs een wezenlijk onderdeel van de islam.

Begin 2007 maakte de Britse televisieomroep Channel 4 undercover opnames van de preken in enkele moskeeën die werden beschouwd als zogenaamd 'gematigde' moskeeën. De beelden laten zien hoe er zelfs in die zogenaamde 'gematigde' of 'mainstream' moskeeën antiwesterse haat, jihad en intolerantie wordt gepredikt. In Vlaanderen tracht de Vlaamse Regering krampachtig een zogenaamde 'Vlaamse' gematigde islam in het leven te roepen door het erkennen en subsidiëren van zogenaamd gematigde moskeeën. Op verzoek van de Moslimexecutieve start de Vlaamse overheid een erkenningsdossier. In de praktijk bleek dat zelfs verschillende van deze voor erkenning voorgedragen 'voorbeeldmoskeeën' de toets van de Staatsveiligheid niet doorstonden.

Hoe gematigd is de moslimgemeenschap? Europa werd de voorbije decennia geconfronteerd met tal van moslimbetogingen die onder meer de doodstraf eisten voor de islamkritische auteur Salman Rushdie, met moslimbetogingen die forse represailles eisten naar aanleiding van de publicatie van Mohammedcartoons in de Deense krant Jyllands-Posten, met betogingen tegen het hoofddoeken- of boerkaverbod, met betogingen pro Palestina waarin sympathie wordt betuigd aan Hamas enzovoort. Voorlopig is het echter nog wachten op de eerste betoging waarin de moslims zich massaal afzetten tegen de sharia, de zoveelste bloedige aanslag tegen niet-moslims in Nigeria of Indonesië, de zoveelste steniging van een vrouw in de moslimwereld of het zoveelste dreigement aan het adres van islamcritici. Zelfs na de aanslagen op de WTC-torens in New York (2001), in Madrid (2004) of Londen (2005) of de recentere aanslagen in Parijs kwamen de zogenaamde 'gematigde' moslims niet massaal op straat.

Het is overigens ook veelzeggend dat de huidige voorzitter van de Moslimraad, het door alle moslims verkozen moslimparlement, tot op de dag van vandaag nog steeds Nordine Taouil is. Taouil werd in 2009 door de Staatsveiligheid ontmaskerd als een extremist die moslimjongeren naar Pakistan stuurt om opgeleid te worden. Alain Winants, de voormalige administrateur-generaal van de Staatsveiligheid bestempelde Taouil als "een moslimextremist van salafistisch-wahabitische strekking". Ter gelegenheid van de protesten tegen het hoofddoekverbod riep hij de moslims op hun kinderen niet meer naar school te sturen. In een in 2010 opgenomen preek van Taouil is te horen hoe hij westers geklede vrouwen vergelijkt met dieren, hoe

hij zegt dat vrouwen het huis niet mogen verlaten zonder toestemming van de man en hoe hij moslims oproept om Europa te veroveren door veel kinderen te maken. Het is tekenend dat Taouil tot op heden blijkbaar op voldoende steun van moslims – en overigens ook van het establishment – kan rekenen om voorzitter te kunnen blijven.

Ook met de term 'gematigde moslims' moet men overigens altijd voorzichtig zijn. Er zijn uiteraard veel culturele moslims die zich eigenlijk maar weinig aantrekken van de islamitische regels en enkel maar aan bepaalde religieuze feesten deelnemen, misschien omdat zij er niet voor durven uitkomen dat zij zich eigenlijk geen moslim meer voelen. Een dergelijke outing brengt immers veel risico's met zich mee: van verstoting uit de gemeenschap over bedreigingen tot fysiek geweld. Maar andere moslims die ons worden gepresenteerd of die zich zelf presenteren als gematigd, zijn misschien zelfs gevaarlijker dan moslims die extreme taal gebruiken. Zij verbergen immers hun ware gedachtengoed en spreken verbloemde taal, terwijl zij in werkelijkheid ronduit vijandig staan tegenover onze Europese democratische rechtsorde.

Het establishment zwijgt er liever over, maar ook veel in Europa levende moslims houden er allerminst democratische en beschaafde opvattingen op na en koesteren stiekem de hoop om hun geboorteland/gastland te veranderen in een islamitische staat. Het is zelfs niet overdreven te zeggen dat bepaalde van die opvattingen allicht wel meerderheidsstandpunten binnen de Europese moslimgemeenschappen zijn.

Schaarse onafhankelijke onderzoeken schetsen een alarmerend beeld. Volgens een recent onderzoek van het Berlijnse Centrum voor Sociale Wetenschap (WZB) zou maar liefst de helft van de moslims in ons land fundamentalistisch denken. Uit die studie blijkt dat zes op tien Belgische moslims geen homoseksuele vrienden wil, 56,7% akkoord gaat met de stelling dat joden niet te vertrouwen zijn en 63% 'ja' antwoordt op de vraag of het Westen de islam wil vernietigen. Deze cijfers zijn alarmerend, maar worden uit politiek correcte redenen straal genegeerd.

Sympathie voor terrorisme

Uit een onderzoek van het gezaghebbende Pew Research Center, waarvan de resultaten in december 2010 werden bekendgemaakt, blijkt dat in de moslimwereld een grote meerderheid voorstander is van het doden van moslimafvalligen. Volgens de studie is maar liefst 86% van de Jordaanse moslims, 84% van de Egyptische moslims, 76% van de Pakistaanse moslims en 51% van de Nigeriaanse moslims van oordeel dat wetgeving de doodstraf moet voorzien voor moslimafvalligen. Verder is 82% van de Egyptische en Pakistaanse moslims, 70% van de Jordaanse moslims en 56% van de Nigeriaanse moslims van mening dat overspel moet worden bestraft met steniging.

De studie toonde ook aan dat een substantieel deel van de moslimwereld van oordeel is dat zelfmoordbomaanslagen gerechtvaardigd kunnen zijn. Dit laatste standpunt wordt volgens de studie gedeeld door 39% van de Libanese moslims, 34% van de Nigeriaanse moslims, 20% van de Jordaanse en Egyptische moslims, 15% van de Indonesische, 8% van de Pakistaanse en 6% van de Turkse moslims. Dat moslims die een letterlijke toepassing willen van bepaalde onverdraagzame en extremistische regels van de sharia slechts een te verwaarlozen minderheid zijn, is dus een mythe.

Er zijn ook andere feiten. Op de sociale media blijkt dat de steun voor de recente aanslagplegers in Parijs onder jonge moslims vrij massaal is. Uit een peiling van de BBC uitgevoerd onder 1000 Britse moslims bleek ruim een kwart van de in Groot-Brittannië levende moslims absoluut begrip te hebben voor de aanslagen in Parijs.

Nadat Mohamed Merah, de moslimterrorist van Algerijnse afkomst die in Zuid-Frankrijk zeven personen waaronder drie kinderen in koelen bloede had afgeemaakt, in maart 2012 zelf door politiekogels om het leven kwam, regende het steunbetuigingen van jonge allochtonen aan zijn adres, werden er op Facebook populaire fanpagina's voor Mohamed Merah aangemaakt en vond er in Toulouse zelfs een steunbetoging plaats voor de moordenaar. Ook vanuit het onderwijs sijpelen berichten naar buiten over steun van moslimkinderen en -jongeren voor het moslimterrorisme.

Onverenigbaarheid islam en vrije samenleving

Dat een flink deel van de moslims vandaag de dag veel dingen uit hun historische context haalt en ook nu nog letterlijk gelooft en in de praktijk brengt, wordt door ons politieke establishment steeds vertaald als het 'kapen' van het geloof door radicalen voor hun politieke doeleinden. Alsof Mohammed zelf niet aan de gewapende strijd meedeed, geen politieke macht bekleedde en geen tegenstanders liet ombrengen die zijn 'goede' boodschap bespotten.

Het politieke establishment predikt een diversiteit waarin de islam zijn plaats heeft. Men vergeet daarbij dat de islam sinds zijn ontstaan elke vorm van diversiteit afwijst. De islam heeft gedurende zijn bestaansgeschiedenis, tot op heden, minderheden en dissidenten het zwijgen opgelegd en zelfs uitgemoord. Voor de vertegenwoordigers van de officiële islam is er immers maar plaats voor één waarheid.

Dit toont aan dat het islamitische terrorisme geenszins los kan worden gezien van de islam. Het is dan ook een feit dat intolerantie ingebakken zit in het wezen van de islam. Als de islamitische heilige geschriften liefdevol zouden zijn tegenover andere religies, verdraagzaam tegenover homo's, en vrouwen zouden behandelen als gelijkwaardig, dan zouden moslimfundamentalisten wel heel sympathieke en superverdraagzame mensen zijn. Helaas is het omgekeerde het geval. Islam-terroristen gebruiken de islam als onderbouw voor hun daden.

De recente aanslagen zouden daarom tot nadenken moeten stemmen over de verenigbaarheid van de islam met onze vrije samenleving. Het is inderdaad geen toeval dat zelfs in de 21ste eeuw nog geen enkel land van het islamitische beschavingsgebied erin geslaagd is een moderne staat te organiseren met een democratisch regime en mensenrechten voor de onderdanen. Wanneer er in de islamitische wereld ergens een revolutie plaatsvindt, dan leidt dit meestal tot de vervanging van de ene dictatuur door de andere. Ook de zogenaamde 'Arabische Lente', die volgens opiniemakers ertoe zou leiden dat dictaturen plaats zouden ruimen voor democratieën naar Arabisch model, is uitgelopen op een fiasco. De grote winnaar van deze revolutie was immers het moslimfundamentalisme, de grote verliezers de niet-islamitische minderheden in deze landen.

De verschillen tussen de islamitische en onze Europese beschaving zijn niet oppervlakkig. De discriminatie van de vrouw en de polygamie, het theocratische fundamentalisme dat de scheiding tussen kerk en staat weigert te aanvaarden, de godsdienstdwang in de islam enzovoort, tonen aan dat de islam haaks staat op onze manier van leven. Belangrijker nog is het streven van de islam naar de modellering van de ganse samenleving en de 'gelijkschakeling' van alle mensen volgens de wetten van de sharia. Het is niet meer dan terecht dat de Staatsveiligheid in maart 2012 het islamitische salafisme bestempelde als "de belangrijkste bedreiging voor onze democratie".

Gemengde huwelijken met niet-moslims zijn op één hand te tellen, onder meer omdat de islam huwelijken tussen een moslimvrouw en niet-moslimman eenvoudigweg verbiedt. Moslims huwen binnen de allochtone gemeenschap of – nog vaker – worden via een gearrangeerd huwelijk uitgehuwelijkt aan volksgenoten

uit het thuisland die zich vervolgens bij hen voegen. Ook op ruimtelijk gebied sluiten veel moslims zich af van de buitenwereld door met zijn allen in dezelfde woonwijken te gaan wonen, met eigen halalwinkels, theehuizen en natuurlijk hun moskee.

Op deze manier floreert de islamitische cultuur op het grondgebied van ons land. Er wordt van moslims niet geëist of verlangd dat ze hun oorspronkelijke cultuur en tradities opgeven en zich inschakelen in onze tradities en cultuur. Van overheidswege wordt immers de diversiteit gepredikt, waarbij minderheden worden aangemoedigd hun eigen cultuur te behouden. Bovendien neemt het aandeel moslims in onze bevolking snel toe en maken moslims in steeds meer wijken de meerderheid van de bevolking uit, waarbij elke prikkel tot integratie totaal wegvalt.

De normen zoals ze voortvloeien uit de islamitische religieuze geschriften en die tot op de dag van vandaag in meer of mindere mate in tal van islamitische landen worden toegepast, botsen inderdaad fundamenteel met onze Europese waarden, die gekenmerkt worden door democratie, burgerlijke vrijheden, gelijkwaardigheid tussen man en vrouw en scheiding tussen kerk en staat. Door veel moslims wordt de sharia als belangrijker gezien dan deze meest fundamentele waarden van onze Europese samenleving.

Dat voor de islamitische wereld de antidemocratische en barbaarse sharia primeert boven de mensenrechten blijkt ook uit de tekst van de zogenaamde 'Caïroverklaring van mensenrechten in de islam'. Deze verklaring werd in 1990 ondertekend door alle 58 moslimlanden verenigd in de 'Organisatie van de Islamitische Conferentie' (OIC) en moet volgens die landen het richtsnoer zijn voor de toepassing van de mensenrechten. De OIC is, na de Verenigde Naties, de belangrijkste intergouvernementele organisatie ter wereld. Het laatste artikel 25 van de verklaring stelt letterlijk: "De islamitische sharia is de enige referentiebron voor de uitleg of verduidelijking van een van de artikels van deze verklaring."

Landen waar de invloed van de islam in de praktijk het grootst is, worden stevast gekenmerkt door een gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid, de afwezigheid van persoonlijke vrijheden, vernedering en discriminatie van vrouwen in het maatschappelijke leven, onverdraagzaamheid, discriminatie en ontmenselijking van religieuze minderheden, gebrek aan vrij onderzoek en vrije media en het in de praktijk brengen van barbaarse praktijken. Kijk naar Iran, waar minderjarige homo's ter dood worden gebracht door ophanging. Kijk naar de Indonesische provincie Atjeh, die samen met de sharia ook de stokslagen en de steniging invoerde. Kijk naar Saoedi-Arabië, waar een man die Mohammed zogenaamd "beledigd heeft", wordt veroordeeld tot 500 zweepslagen. Kijk naar Soedan, waar vrouwen die het wagen een broek te dragen, publiekelijk geselsd worden.

De fata morgana van de gematigde islam

De beleidsmakers treden de moslims in Europa met een ongelofelijke welwillendheid en naïviteit tegemoet. Doorgaans beschikken zij niet over een minimale basiskennis over het functioneren van de islam. Ze gaan uit van de stelling dat de islam een vredelievende godsdienst is, zonder dit ook maar ooit aan de realiteit te toetsen. Elk schijnt er vanuit zijn gezichtspunt belang bij te hebben om de bevolking ter zake voor te liegen. Lokale overheden hebben angst voor een verstoring van de orde en doen er alles aan om toch maar een schijn van sociale vrede te handhaven. Om deze sociale vrede af te kopen worden moskeeën en zelfs schimmige islamitische verenigingen gesubsidieerd waarvan niemand eigenlijk weet waar ze werkelijk mee bezig zijn.

Voor het politieke establishment is het een zekerheid dat er een gematigde islam is – de strekking van de islam waartoe het merendeel van de moslims zich zou

bekennen – en een radicale islam, die door een minderheid van fanatiekelingen wordt aangehangen. Deze stelling wordt echter tegengesproken door de Turkse leider Recep Tayyip Erdogan, die in 2007 op de Turkse televisie in reactie op de vaststelling dat de westerse media zijn AKP-partij steevast omschrijven als 'gematigd islamitisch', zei: "Het woord gematigde islam is lelijk en beledigend. Er is geen gematigde islam. Islam is islam."

Ibn Warraq, moslimafvallige en schrijver van het boek 'Waarom ik geen moslim ben', verwoordt het treffend: "Er bestaan wel gematigde moslims, maar geen gematigde islam." Met de islam is het inderdaad net als met alcohol: wanneer een moslim een klein beetje islam tot zich neemt, de moslimfeestdagen viert en enkele kleine tradities handhaaft, rijst er maar zelden een probleem. Het probleem ontstaat echter wanneer een moslim dag in dag uit bezig is met de islam en zijn gedrag en handelen daarop afstemt.

De Vlaamse Regering ziet de ontwikkeling en ondersteuning van een zogenaamde Vlaamse of Europese islam als een dam tegen 'radicalisering'. Hoe naïef is het echter te denken dat men de islam op enkele jaren tijd kan omvormen tot een Europese islam waarvan de boodschap in overeenstemming zou zijn met de mensenrechten en de democratie? Hoe zou de islam in Vlaanderen op enkele jaren in harmonie kunnen worden gebracht met de seculiere wereld, terwijl deze evolutie voor het christendom vele honderden jaren in beslag nam en pas tot stand kwam na een lange reeks bloedige religieuze conflicten?

Het project van de te ontwikkelen 'Vlaamse islam' maakt geen enkele kans. De islam bestaat 1400 jaar. In de wereld zijn er 1,5 miljard moslims. De belangrijkste islamitische gezagscentra bevinden zich in de moslimwereld. Er is een uitgebreid wereldwijd salafistisch en jihadistisch netwerk dat vele tientallen miljoenen moslims mobiliseert en wereldwijd actief is. Getuigt het niet van een enorme zelfoverschatting te denken dat Vlaanderen nu even snel via een cursus hier en een subsidie daar een Vlaamse islam kan ontwikkelen die geamputeerd wordt van de wereldwijde islam, vrij is van buitenlandse invloeden en zo onaangename principes van de islam kan wegtoveren? Een islam die zich inschrijft in de normen en waarden van de rechtsstaat, heeft helaas evenmin nog iets te maken met de islam als religieus-politiek-juridisch systeem als Disneyland met het Vaticaan.

Er bestaan inderdaad liberale moslims, maar dat zijn witte raven, dappere intellectuelen, zonder enig draagvlak. De imams die Erdogan afvaardigt naar de moskeeën die de Vlaamse Regering heeft erkend en financiert, behoren niet tot deze categorie. Bij de uitbouw van een Vlaamse islam zou de overheid overigens moeten samenwerken met de Nordine Taouils van deze wereld, die in het openbaar de verdraagzaamheid prediken, maar in de beslotenheid van de moskee de verovering van Europa door middel van bekering en demografie prediken en die onze vrije beschaving verafschuwen. Inspanningen om de islam vanuit de overheid geforceerd te hervormen zijn kosten op het sterfhuis. Wat onze samenleving nodig heeft, is duidelijk; dat is minder islam. Elke moskee, elke imam, elke islamconsulent, elke islamleerkracht is een hinderpaal voor de integratie van de moslim in onze samenleving en voor de aanvaarding van onze Europese waarden en normen van de allochtoon.

Een stop aan de islamisering

Omdat de principes van de islam strijdig zijn met die van onze democratische rechtsstaat en geweld inherent is aan de islam, moet onze samenleving beveiligd worden tegenover de islam. De overheid moet aan de immigranten en allochtonen duidelijk maken dat onze wetten er zijn om gerespecteerd te worden en dat van enige concessie aan dit principe, hoe bescheiden ook, geen enkele sprake kan zijn. Er kan en mag geen sprake zijn van de inrichting van parallelle samenlevingen

naast onze Vlaamse. De islam moet verhinderd worden greep te krijgen op de allochtonen in onze samenleving. Moskeeën waar extreme taal wordt gepredikt moeten zonder pardon worden gesloten. Extremistische moslimorganisaties moeten buiten de wet worden gesteld. Haatimams moeten worden uitgewezen en haatwebsites geblokkeerd. Tegen fanatici die trachten islamitische allochtonen op te jatten, moet keihard worden opgetreden.

De waarden en normen van de islam zijn niet compatibel met fundamentele Europese waarden als democratie, rechtvaardigheid, vrijheid van meningsuiting en religie en gelijkwaardigheid van man en vrouw. Het is dan ook onaanvaardbaar dat onder meer de Vlaamse Regering elk jaar pakken belastinggeld uittrekt voor de ondersteuning van moskeeën en moslimverenigingen allerhande. Aan elke vorm van ondersteuning van de islam met belastinggeld moet onmiddellijk een einde worden gemaakt: geen zendtijd en subsidies voor een moslimomroep op radio en tv, geen erkenning en financiering van moskeeën, geen subsidiëring van imams, geen Vlaams belastinggeld voor een expertisecentrum voor islamitische culturen. Enkel verenigingen die werkelijk als doel hebben de integratie en aanpassing – de assimilatie – van vreemdelingen in onze samenleving dichterbij te brengen, kunnen worden gefinancierd. Dergelijke verenigingen kunnen per definitie niet islamitisch zijn. Niet de apartheid moet worden gepromoot, wel de assimilatie.

De godsdienstvrijheid in onze samenleving moet worden gewaarborgd, maar deze vrijheid mag echter geen vrijgeleide zijn voor oproepen tot haat tegenover onze samenleving of voor de introductie in onze samenleving van gebruiken, gebaseerd op de sharia. Daarom kan er geen sprake zijn van het ondersteunen, financieren en zelfs organiseren van rituele slachtingen ter gelegenheid van het Offerfeest. De situaties van scheiding tussen de seksen om tegemoet te komen aan de islamitische moraal moeten worden afgeschaft. Onze scholen en overheidsdiensten mogen geen werkterrein worden van de islam. Een algemeen hoofddoekverbod in scholen en in overheidsdiensten is derhalve broodnodig.

Chris JANSSENS
Tom VAN GRIEKEN
Stefaan SINTOBIN
Guy D'HAESELEER
Anke VAN DERMEERSCH
Barbara BONTE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de hoorzittingen van de Commissie voor de bestrijding van geweld-dadige radicalisering van het Vlaams Parlement;
- gelet op het actieplan van de Vlaamse Regering ter preventie van radicaliserings-processen die kunnen leiden tot extremisme en terrorisme (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 317/1);
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° het multiculturelesamenlevingsmodel dat de facto leidt tot segregatie te vervangen door een nieuw samenlevingsmodel, gebaseerd op onze Vlaamse en Europese leidcultuur en hiervan uitgaande het Vlaamse beleid te ontwik-kelen, zowel het integratiebeleid strictu sensu, als horizontaal binnen de verschillende beleidsdomeinen;
 - 2° duidelijk te maken dat de in ons land reeds aanwezige mensen van andere etnische herkomst hier welkom zijn voor zover zij zich bereid tonen zich in het publieke leven aan te passen aan onze Vlaams-Europese leidcultuur;
 - 3° duidelijk te stellen dat nergens in de wereld immigranten zoveel kansen krijgen als in onze samenleving en dat 'racisme' of 'discriminatie' dus aller-minst kunnen worden ingeroepen als oorzaak van moslimextremisme en/of -terreur;
 - 4° de problematiek van islamitische 'radicalisering' niet te verengen tot ter-reur, maar ook een kordaat beleid te ontwikkelen met betrekking tot de talrijke moslims in onze samenleving die weliswaar niet sympathiseren met terreur, maar wel de sharia aanhangen en onze democratische rechtsstaat verwerpen of er extreme, door de islam geïnspireerde, denkbeelden op na-houden;
 - 5° duidelijk te stellen dat moslims die de fundamenteën van ons democratische bestel verwerpen, niet thuishoren in onze samenleving;
 - 6° de subsidiëring en de facilitering van de islam en de moskeeën in Vlaanderen te stoppen. Elke cent, elke maatregel die de islam ten goede komt, komt immers een ideologie ten goede waarvan de principes haaks staan op onze westerse waarden en verworvenheden;
 - 7° een controlecommissie op te richten die alle moskeeën moet doorlichten op salafisme, jihadisme en andere vormen van islamitisch extremisme;
 - 8° initiatieven te nemen die leiden tot een blokkering van extremistische web-sites en satellietzenders;
 - 9° een meldpunt en een meldingsplicht in het leven te roepen voor alle personeelsleden van de Vlaamse overheid en ondergeschikte besturen die getuige zijn van verdachte extremistische gedragingen en uitspraken;
 - 10° in overleg met de federale overheid te komen tot een verbod op buitenlandse subsidiëring van moslimorganisaties;
 - 11° bij de Federale Regering aan te dringen op een intrekking van de erkenning van de islam als erkende godsdienst en daarmee ook een einde te maken aan het islamitisch godsdienstonderricht in onze scholen;
 - 12° bij de Federale Regering aan te dringen op een immigratiestop, waarbij aan massa-immigratie uit moslimlanden een halt wordt toegeroepen. Principes waarvan dient te worden uitgegaan, zijn: opvang asielzoekers in eigen regio van het land van herkomst, gezinshereniging die moet gebeuren in het land waarmee de partners/familie de grootste band hebben/heeft en een kordate aanpak van illegale immigratie;
 - 13° bij de Federale Regering aan te dringen op het afnemen van de nationaliteit en de uitwijzing van moslimextremisten;

- 14° bij de Federale Regering aan te dringen op een beleid dat jihadisten niet zozeer verhindert te vertrekken, maar wel verhindert terug te keren naar ons land;
- 15° bij de Federale Regering aan te dringen op een sluiting van alle extremistische moskeeën.

Chris JANSSENS
Tom VAN GRIEKEN
Stefaan SINTOBIN
Guy D'HAESELEER
Anke VAN DERMEERSCH
Barbara BONTE